

Arrest

nr. 255 505 van 3 juni 2021
in de zaak RvV X /IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 november 2019 en heeft zich vluchteling verklaard op 4 december 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 30 juni 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 7 oktober 2020.

1.3. Op 8 december 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 december 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in al Messemier, provincie Lahj, de Jemenitische nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. Toen u nog heel klein was trok uw vader met het gezin naar Saudi-Arabië (SA) om er gaan te werken. U hebt vier volle zussen en één volle broer en gezien uw vader al van heel lang geleden nog een tweede vrouw had, hebt u ook nog zeven halfbroers. Toen uw vader in 2004, hij was op dat moment vanuit SA in Jemen op bezoek, overleed ten gevolge van een ongeval, keerde uw hele familie naar Al Messemier terug waar ze konden leven van de opbrengst van de handelszaken/gebouwen waarvan uw vader mede-eigenaar was. Een deel van uw familie woont in Hadramaut om er te werken, een ander deel verblijft in al Messemier, al dan niet bij uw moeder.

U hebt uw secundair onderwijs afgemaakt en bent in 2013 naar SA vertrokken om er te werken. Gezien u op dat moment nog minderjarig was kocht u bij een ziekenhuis in Sanaa documenten met daarop een valse geboortedatum en via 'een bureau' kon u aan een werkvisum geraken. Aanvankelijk vernieuwde u zelf jaarlijks uw verblijfsvergunning, later werd dat door uw werkgever gedaan.

In 2015 keert u voor een tweetal maanden vanuit SA naar uw regio in Jemen terug. In deze periode hadden de Houthi in Lahj velen van hen verloren in de strijd en toen de bus waarin u onderweg was naar huis bij een checkpoint van hen werd tegengehouden, werden u en de andere inzittenden opgepakt en naar al Baidah gebracht waar u een week werd opgesloten, louter en alleen omdat u van Lahj afkomstig was. Uw oom kon u via zijn connecties en na het betalen van losgeld en enkele vaten diesel vrijkopen. In deze periode werd eveneens een leider van de Houthi in uw regio vermoord en toen u met twee vrienden/verwanten op de markt was, kwam er 'een soort van Houthi politie' naar jullie toe. Een van hen, zo stelt u, stapte uit en begon op jullie te schieten, uw beide vrienden kwamen om het leven en u werd, gezien hij geen kogels meer had, met een mes neergestoken. Vervolgens kwamen mensen toe die u verzorgden en naar het ziekenhuis brachten voor verzorging. U hield zich in deze periode ook bezig, samen met andere jongens, met ervoor te zorgen dat de rekruteringsbureaus (Houthi) geen namen konden noteren van personen die hiervoor in aanmerking kwamen, of hielden jullie auto's tegen met daarin mannen die naar jullie regio wilden komen om kinderen te rekruteren. Omdat jullie ervan uitgingen dat jullie omwille hiervan wel eens problemen konden krijgen vertrok u naar uw dorp al Faras. Toen de Houthi naar uw huis kwamen en dit doorzochten vonden ze u bijgevolg niet en gaven uw moeder de boodschap mee dat wanneer u terugkeerde, u zich bij hen moest aanmelden. U ging hier niet op in en vertrok terug naar SA.

In 2016 kwam u voor het trouwfeest van uw broer weer naar Jemen en nu was het de Shariya (legale regering) die het in uw regio voor het zeggen had. Ook zij deden aan rekrutering, een gegeven waar u weer tegen gekant was. Op een gegeven moment hielden u en een aantal andere jongens leden van het 'comité' tegen en gaven jullie te kennen dat ze niet mochten rekruteren. Het kwam tot een woordenwisseling met een van hen en u werd door hem in de arm gestoken. Een aantal dagen later werd u thuis opgepakt en meegenomen naar de gevangenis van al Mansoura, twee dagen later kwam u vrij na bemiddeling van uw oom. Ook de andere jongens die betrokken waren kenden problemen. U besliste hierna eens dat u terug in SA was, niet meer naar Jemen terug te keren.

Omwille van het racisme waarvan u in SA het slachtoffer was, u werd verschillende keren omwille van banaliteiten door de politie opgepakt en een aantal dagen opgesloten en omwille van de mentaliteit besloot u in 2019 SA te verlaten, uw iqama was op dat moment nog geldig, hoe lang nog, dat weet u niet. Via Turkije, Colombia, Panama en Ecuador trok u naar Spanje, waar u in november 2019 aankomt. U dient hier geen verzoek om internationale bescherming in omdat u info had opgezocht waaruit bleek dat wat betreft bescherming en vrijheid België een van de betere landen is; daarenboven had u gehoord dat er demonstraties waren in Spanje en het er niet stabiel was. U reist verder naar België en dient hier op 4 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving hiervan legt u uw paspoort (met daarop uw valse geboortedatum), uw geboorteakte (met daarop uw correcte geboortedatum), uw Saudisch rijbewijs en uw iqama (verblijfsvergunning) neer.

B. Motivering

Na het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt ten aanzien van Jemen een vrees te moeten koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient opgemerkt dat u ten overstaan van het CGVS toch wel een iets ander beeld van zichzelf schetst dan dat u dit ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt gedaan. Zo geeft u op het CGVS aan dat u, zowel ten overstaan van de Houthi als ten overstaan van de Sharaiya, samen met andere jongens optrad tegen de activiteiten van de rekruteringsbureaus en tegen de mannen die in hun auto's naar uw regio kwamen om jongeren te rekruteren. Gezien u omwille van deze activiteiten problemen kreeg met zowel de Sharaiya en de Houthi is het dan ook opmerkelijk dat u deze specifieke activiteiten nooit vermeld hebt ten overstaan van DVZ. U hierop gewezen antwoordt u: 'dat zijn geen acties, we maakten ons zorgen over de kinderen'. De vraag herhaald, antwoordt u: 'ik heb gezegd dat we onpartijdig waren (...), ze zeiden in het begin dat ik kernelementen moest opgeven en ik zei dat ik werd opgesloten' (CGVS p.9). Uw uitleg kan niet overtuigen, moest u daadwerkelijk op deze manier actief zijn geweest, is het niet meer dan logisch dat u dit ook expliciet zou vermelden vermits net deze activiteiten u met beide geciteerde groepen problemen bezorgde.

Gezien hier dus geen geloof aan kan worden gehecht, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat de Houthi in 2015 uw huis doorzochten en uw moeder aanmaanden dat u zich diende te melden. Het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt nog onderstreept door het gegeven dat uw familie nooit problemen heeft ondervonden omdat u zich niet bent gaan aanmelden. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat éénmaal de Houthi wisten dat u in SA was, ze geen verdere aandacht voor u hadden, een uitleg die bezwaarlijk kan overtuigen zeker gezien het belang dat de Houthi aan hun rekruteringscampagnes hechtten, dat hoeft geen verder betoog (CGVS p.8).

Ook aan uw verklaring in 2016 problemen te hebben gekend met de Sharaiya, door een van hun leden te zijn neergestoken omdat u samen met andere jongens hun rekruteringscampagne had tegengewerkt en vervolgens twee dagen te zijn opgesloten in al Mansoura, kan geen geloof worden gehecht omdat u deze reden nooit bij DVZ hebt aangehaald, daar had u het over het feit dat u twee dagen in al Mansoura werd opgesloten omdat u ervan beschuldigd werd tegen de milities van de Emiraten en SA te zijn (CGVS p.8-9; Vragenlijst CGVS punt 3.1). Ten overstaan van DVZ heeft u het ook nog over het feit dat de Sharaiya in 2016 u en de leden van uw stam aanmaanden deel te nemen aan betogingen wat jullie weigerden en waarna er een gevecht ontstond waarbij uw werd neergestoken, een gegeven dat u dan weer onvermeld liet ten overstaan van het CGVS (Vragenlijst CGVS punt 3.5).

Ook uw verdere verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid. Zo gaf u ten overstaan van DVZ te kennen dat u in 2015 gedurende een week werd opgesloten in al Baidah omdat er een leider van de Houthi was vermoord. Ten overstaan van het CGVS is er geen sprake van een opsluiting naar aanleiding van dit specifieke incident, hier hebt u het over twee familieleden/verwanten die naar aanleiding hiervan werden neergeschoten door de politie en dat u met een mes werd neergestoken en door omstaanders naar het ziekenhuis werd gebracht (Vragenlijst CGVS punt 3.1; CGVS p.7). Ten overstaan van het CGVS koppelt u uw detentie in al Baidah aan het gegeven dat u bij een checkpoint door de Houthi werd opgepakt louter en alleen omdat ze veel mannen in Lahj hadden verloren en u uit deze provincie afkomstig was (CGVS p.8).

Wat uw algemene geloofwaardigheid evenmin ten goede komt is de vaststelling dat u nagelaten hebt in Spanje asiel aan te vragen en hiervoor geen valabele reden kunt aanreiken. U hiernaar gepeild komt u immers niet verder dan dat u info over België had opgezocht en u gehoord had dat er in Spanje demonstraties waren en de situatie er niet stabiel was. Uw gedrag is niet in overeenstemming met de houding van iemand die dringend nood heeft aan internationale bescherming (CGVS p.5).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.

De door u neergelegde stukken hebben betrekking op uw identiteit/nationaliteit en verblijf in SA, elementen die op zich niet in twijfel hoeven te worden getrokken. Volledigheidshalve dient in dezer nog te worden opgemerkt dat u een paspoort neerlegt met daarin een foutieve geboortedatum, u zou dit klaargespeeld hebben door in 2013, toen u naar SA vertrok, een gekocht medisch attest neer te leggen met daarin een valse geboortedatum (CGVS p.4, 6). Een dergelijk gegeven komt uw geloofwaardigheid evenmin ten goede.

Naast de erkenning van een vluchtelingenstatus kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar

het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Jemen blijkt dat er in uw land van nationaliteit een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Gezien uw afkomst uit Jemen, uw positie en uw situatie in uw land, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de algemene situatie in uw regio van herkomst, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Meer informatie over uw statuut als subsidiair beschermde kunt u vinden op www.cgvs.be/nl/asiel/subsidiairbeschermden. U vindt er ook een brochure over uw rechten en plichten als subsidiair beschermde.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt:

“(…) 4. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat er geen geloof kan worden aan het relaas van verzoeker waarbij hij aangaf dat hij, zowel ten overstaan van de Houthi als ten overstaan van de Sharaiya, samen met andere jongens optrad tegen de activiteiten van de rekruteringsbureaus en tegen de mannen die in hun auto's naar zijn regio kwamen om jongeren te rekruteren. In de bestreden beslissing wordt dit ongeloofwaardig bevonden omdat verzoeker ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken "deze specifieke activiteiten" - zoals hij deze ter kennis gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen - niet vermeld zou hebben (stuk 1, pagina 2).

Dit is niet ernstig. Zoals verzoeker heeft aangehaald tijdens zijn persoonlijk onderhoud, diende hij bij zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts summier de redenen aan te geven waarom hij verzocht tot internationale bescherming (in antwoord op de vragen die hem hierover gesteld werden). Verzoeker gaf hieraan gevolg en vermeldde de vrees die hij had om te worden gedood door Al Houthi of Al Shariya. Hij gaf ook kort aan waaruit zijn vrees precies bestond, zoals blijkt uit het opgestelde verslag van dit interview door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Er werd geen ruimte gelaten om ook de "specifieke activiteiten" te vermelden, waarvan hierboven sprake. Dit interview was erg kort (hetgeen ook blijkt uit de "lengte" van het opgestelde verslag).

Hierover werden bovendien geen vragen gesteld tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder blijkt dat verzoeker aangaf dat hij tweemaal werd gearresteerd (in 2015 en 2016) en dat hij melding maakte van problemen met zowel Al Houthi als Al Shariya. Verzoeker gaf om dezelfde redenen ook aan dat hij tweemaal werd gearresteerd (in 2015 en 2016), als antwoord op de gestelde vraag.

De stelling van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen - met name dat geen geloof kan worden gehecht dat verzoeker zowel ten overstaan van de Houthi als ten overstaan van de Sharaiya samen met andere jongens optrad tegen de activiteiten van de rekruteringsbureaus en tegen de mannen die in hun auto's naar zijn regio kwamen om jongeren te rekruteren - louter omdat deze "specifieke activiteiten" niet werden vermeld in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, is dan ook niet ernstig.

Dit geldt in het bijzonder omdat dit kennelijk het enige element is dat wordt ingebracht tegen deze aangehaalde elementen door verzoeker.

Andere elementen, zoals tegenstrijdige verklaringen, worden verzoeker niet aangerekend. In de bestreden beslissing wordt enkel gesteld dat louter omdat deze "specifieke activiteiten" niet werden vermeld in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, hieruit de ongeloofwaardigheid zou blijken. Dit wordt betwist door verzoeker, om de redenen zoals hierboven vermeld.

Daarbij dient bovendien met de specifieke situatie te worden rekening gehouden waarbij de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden genoteerd, hetgeen niet het geval is in de bestreden beslissing.

Verzoeker werd vooreerst slechts korte tijd gelaten bij de Dienst Vreemdelingenzaken om te antwoorden op de gestelde vragen. Dergelijke tijdsdruk was niet aanwezig op het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzoeker bovendien niet bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. De leiding van het onderhoud lag volledig in handen bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige controle. Verzoeker was volledig op zichzelf aangewezen. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens het onderhoud werden aan verzoeker vragen gesteld. Hij gaf vervolgens een antwoord op de vragen die hem werden gesteld. Op alle vragen moest verzoeker kort antwoorden. Het werd aan verzoeker duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit onderhoud zou het belangrijkste zijn. Dit volgde verzoeker. Hij gaf zijn medewerking, maar beperkte zich tot de (meeste) hoofdlijnen. Daarbij werd slechts zeer korte tijd gelaten voor verzoeker om te antwoorden op de gestelde vragen.

Verzoeker heeft gedaan wat hem gevraagd werd. Hij is vervolgens volledig afhankelijk van hetgeen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld en wat deze persoon vervolgens (snel) noteerde in een verslag.

Een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen is (nagenoeg) onbestaande.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoeker is aangebracht op de handgeschreven "vragenlijst" van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van verzoeker met de inhoud hiervan wordt bevestigd. De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien verzoeker geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan verzoeker werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan verzoeker om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleend, waardoor hij zijn handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd.

De bewijswaarde van het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook (bijzonder) relatief, gelet op bovenvermelde omstandigheden. De Commissaris-generaal houdt in de bestreden beslissing echter geen rekening met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt (zoals hierboven uiteengezet).

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas van verzoeker. Dit geldt in het bijzonder omdat de aangehaalde ongeloofwaardigheid door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen quasi-volledig gebaseerd is op het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (en dus niet op bv. de samenhang van de verklaringen van verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud).

5. Uit de bestreden beslissing blijkt vervolgens dat ook quasi-alle navolgende elementen die door verzoeker werden aangehaald - naar aanleiding van hetgeen gebeurde in Jemen in 2015 en 2016 - als ongeloofwaardig worden beschouwd omdat deze redenen door verzoeker niet zouden aangehaald zijn - lees: genoteerd werden in het opgestelde verslag - bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker verwijst dan ook naar bovenvermelde elementen, dewelke hij expliciet wil herhalen ten aanzien van deze argumenten die door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden aangehaald. Het oordeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geeft geen blijk van een zorgvuldig onderzoek.

Verzoeker heeft zich tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken beperkt tot enkele kernelementen, als antwoord op de (standaard)vragen die hem gesteld worden (zoals de vraag of hij ooit werd gearresteerd). Verzoeker heeft vervolgens tijdens het persoonlijk onderhoud van 7 oktober 2020 - durende van 09u30 tot 11u50 - op een uitgebreide manier kenbaar gemaakt welke elementen hem verhinderen om te kunnen terugkeren naar Jemen, hetgeen geenszins te vergelijken valt met de beschikbare tijd voor het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is daarom onredelijk om de aangehaalde elementen van verzoeker terzijde te schuiven louter omdat het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken niet als volledig wordt beschouwd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Ook de overige elementen die (zijdelings) worden aangehaald in de bestreden beslissing - zoals dat de familie van verzoeker geen problemen ondervond met de Houthi - zijn niet van die aard om de (algemene) geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker te betwifelen.

6. De reisweg die verzoeker heeft afgelegd kan geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas, zoals dit ten onrechte het geval is in de bestreden beslissing waarbij het verzoeker wordt kwalijk genomen dat hij geen verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in Spanje.

Verzoeker besloot om Saudi-Arabië te verlaten in 2019, toen zijn iqama nog geldig was. Via Turkije, Colombia, Panama en Ecuador trok verzoeker naar Spanje toe, alwaar hij aankwam in november 2019. Verzoeker reisde verder naar België toe en diende op 4 december 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

Verzoeker heeft vooreerst weldegelijk nood aan internationale bescherming, hetgeen blijkt uit de vaststelling dat verzoeker op 8 december 2020 de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend.

Verzoeker verklaarde bovendien dat hij meer kansen en mogelijkheden zag in het verzoeken om internationale bescherming in België dan in Spanje. Verzoeker kwam hierdoor in een Dublin-procedure terecht, maar door de Dienst Vreemdelingenzaken werd België weldegelijk aanzien als de verantwoordelijke lidstaat voor de behandeling van zijn verzoek tot internationale bescherming. Verzoeker diende bovendien direct bij zijn aankomst in België een verzoek tot internationale bescherming in.

Dat verzoeker geen internationale bescherming vroeg in Spanje, houdt dan ook geen verband met de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

7. Omwille van bovenvermelde redenen, is verzoeker het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd. Minstens dient er bijkomend onderzoek te worden gevoerd naar de situatie van verzoeker bij een terugkeer naar Jemen."

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Voorafgaande opmerking

Vooreerst benadrukt de Raad dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatische inhouden voor personen die zich op het vluchtelingenverdrag *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde asielmotieven gelet op diverse tegenstrijdigheden in zijn verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, (ii) ook de vaststelling dat hij heeft nagelaten in Spanje asiel aan te vragen zijn algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt en zijn gedrag niet in overeenstemming is met de houding van iemand die dringend nood heeft aan internationale bescherming en (iii) de door hem neergelegde documenten louter betrekking hebben op zijn identiteit/nationaliteit en zijn verblijf in Saoedi-Arabië, elementen die op zich niet in twijfel hoeven te worden getrokken. Aan verzoeker wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat uit een grondige analyse van de actuele situatie in Jemen blijkt dat er in zijn land van nationaliteit een reëel

risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en zijn afkomst uit Jemen, zijn positie en zijn situatie in zijn land, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 8 december 2020 (CG nr. 1927209), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een geponde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.5.1. Immers, waar verzoeker vooreerst op algemene wijze de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen poogt te relativieren, stellende dat de bewijswaarde van het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken bijzonder relatief is, gelet op de omstandigheden waarin het gesprek plaatsvond, zonder bijstand van een vertrouwenspersoon of raadsman, en dat de vermeende verschillen tussen het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid aan zijn asielaanvraag te ontnemen, kan hij niet worden gevolgd.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt wat de organisatie van zijn verdediging betreft. Indien verzoeker bij de aanvang van de asielpprocedure de bijstand van een raadsman wenste, was het zijn taak om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te laten waarnemen door een raadsman van zijn keuze. Echter, er valt hoe dan ook niet in te zien hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, die duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn, doch die over een aantal kernaspecten van zijn relaas niet te verenigen zijn met hetgeen verzoeker liet optekenen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het is overigens niet ernstig om na confrontatie met de bestreden beslissing op algemene wijze kritiek te uiten op het verloop van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad wijst erop dat niets verzoeker ervan weerhield om een opmerking te formuleren indien hij zich niet akkoord kon verklaren met de manier waarop hij werd gehoord. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker heeft nagelaten dit te doen en dat hij de vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, nadat het verslag hem werd voorgelezen in het Arabisch (zodat verzoeker zich in het verzoekschrift niet dienstig kan beroepen op het feit dat hij het Nederlands niet machtig is), zonder voorbehoud heeft ondertekend, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen. Bovendien verklaarde verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij tijdens het eerste onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken de essentie van zijn motieven uiteen heeft kunnen zetten. Verzoeker had hierbij geen opmerkingen bij de inhoud van de vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken of de wijze waarop het gesprek is verlopen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Uit de lezing van het administratief dossier blijkt overigens dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om al zijn asielmotieven kort uiteen te zetten. Hij werd er bovendien bij aanvang van het gehoor uitdrukkelijk op gewezen dat bij het invullen van de vragenlijst van hem wordt verwacht dat hij nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom hij bij terugkeer problemen vreest of riskeert en dat hij in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft. Bovendien werd aan verzoeker op het einde van het interview de mogelijkheid geboden om bijkomende opmerkingen te geven en werd hem uitdrukkelijk gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen, waarop hij ontkennend antwoordde (administratief dossier, vragenlijst CGVS, vragen 3.5. en 3.8.), zodat verzoeker thans bezwaarlijk ernstig kan volhouden dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken onvoldoende de tijd zou hebben gehad om alle hoofdlijnen van zijn asielaanvraag uit de doeken te doen en dat er geen ruimte werd gelaten om zijn "*specifieke activiteiten*" te vermelden, namelijk dat hij, zowel ten overstaan van de Houthis als ten overstaan van de Sharaiya, samen met andere jongens optrad tegen de activiteiten van de rekruteringsbureaus en tegen de mannen die in hun auto's naar zijn regio kwamen om jongeren te rekruteren. Niettegenstaande het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoering of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan wel redelijkerwijs van verzoeker

worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn relaas bij aanvang van de asielpcedure spontaan zou vermelden zo dit op enige waarheid zou berusten, temeer uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij precies omwille van deze activiteiten problemen kreeg met zowel de Sharaiya en de Houthi (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-9) en dit aldus de kern van zijn relaas betreft. Dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken kort moest zijn, doet hieraan geen afbreuk. Zoals reeds correct wordt aangehaald in de bestreden beslissing, gaf verzoeker ook tijdens het persoonlijk onderhoud geen aanvaardbare verklaring voor het niet vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken van een dergelijk cruciaal element in zijn relaas zodat deze omissie zijn algehele geloofwaardigheid reeds ernstig op de helling zet: *“Vooreerst dient opgemerkt dat u ten overstaan van het CGVS toch wel een iets ander beeld van zichzelf schetst dan dat u dit ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt gedaan. Zo geeft u op het CGVS aan dat u, zowel ten overstaan van de Houthi als ten overstaan van de Sharaiya, samen met andere jongens optrad tegen de activiteiten van de rekruteringsbureaus en tegen de mannen die in hun auto’s naar uw regio kwamen om jongeren te rekruteren. Gezien u omwille van deze activiteiten problemen kreeg met zowel de Sharaiya en de Houthi is het dan ook opmerkelijk dat u deze specifieke activiteiten nooit vermeld hebt ten overstaan van DVZ. U hierop gewezen antwoordt u: ‘dat zijn geen acties, we maakten ons zorgen over de kinderen’. De vraag herhaald, antwoordt u: ‘ik heb gezegd dat we onpartijdig waren (...), ze zeiden in het begin dat ik kernelementen moest opgeven en ik zei dat ik werd opgesloten’ (CGVS p.9). Uw uitleg kan niet overtuigen, moest u daadwerkelijk op deze manier actief zijn geweest, is het niet meer dan logisch dat u dit ook expliciet zou vermelden vermits net deze activiteiten u met beide geciteerde groepen problemen bezorgde.*

Gezien hier dus geen geloof aan kan worden gehecht, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat de Houthi in 2015 uw huis doorzochten en uw moeder aanmaanden dat u zich diende te melden. Het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt nog onderstreept door het gegeven dat uw familie nooit problemen heeft ondervonden omdat u zich niet bent gaan aanmelden. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat éénmaal de Houthi wisten dat u in SA was, ze geen verdere aandacht voor u hadden, een uitleg die bezwaarlijk kan overtuigen zeker gezien het belang dat de Houthi aan hun rekruteringscampagnes hechtten, dat hoeft geen verder betoog (CGVS p.8).”

De Raad merkt hierbij nog op dat verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal allermint als verduidelijkingen of aanvullingen kunnen worden beschouwd zoals verzoeker ten onrechte lijkt te suggereren in het verzoekschrift, en dat zijn op een aantal punten compleet verschillende verklaringen dan ook bezwaarlijk kunnen worden verklaard door de korte duur van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande nog correct het volgende vastgesteld: *“Ook aan uw verklaring in 2016 problemen te hebben gekend met de Sharaiya, door een van hun leden te zijn neergestoken omdat u samen met andere jongens hun rekruteringscampagne had tegengewerkt en vervolgens twee dagen te zijn opgesloten in al Mansoura, kan geen geloof worden gehecht omdat u deze reden nooit bij DVZ hebt aangehaald, daar had u het over het feit dat u twee dagen in al Mansoura werd opgesloten omdat u ervan beschuldigd werd tegen de milities van de Emiraten en SA te zijn (CGVS p.8-9; Vragenlijst CGVS punt 3.1). Ten overstaan van DVZ heeft u het ook nog over het feit dat de Sharaiya in 2016 u en de leden van uw stam aanmaanden deel te nemen aan betogingen wat jullie weigerden en waarna er een gevecht ontstond waarbij uw werd neergestoken, een gegeven dat u dan weer onvermeld liet ten overstaan van het CGVS (Vragenlijst CGVS punt 3.5).*

Ook uw verdere verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid. Zo gaf u ten overstaan van DVZ te kennen dat u in 2015 gedurende een week werd opgesloten in al Baidah omdat er een leider van de Houthi was vermoord. Ten overstaan van het CGVS is er geen sprake van een opsluiting naar aanleiding van dit specifieke incident, hier hebt u het over twee familieleden/verwanten die naar aanleiding hiervan werden neergeschoten door de politie en dat u met een mes werd neergestoken en door omstaanders naar het ziekenhuis werd gebracht (Vragenlijst CGVS punt 3.1; CGVS p.7). Ten overstaan van het CGVS koppelt u uw detentie in al Baidah aan het gegeven dat u bij een checkpoint door de Houthi werd opgepakt louter en alleen omdat ze veel mannen in Lahj hadden verloren en u uit deze provincie afkomstig was (CGVS p.8).” Gelet op deze motieven, kan verzoeker in het verzoekschrift overigens bezwaarlijk ernstig voorhouden dat hem, behalve het niet vermelden van zijn *“specifieke activiteiten”* op de Dienst Vreemdelingenzaken, in de bestreden beslissing geen andere tegenstrijdige verklaringen worden aangerekend.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, kan dan ook niet worden ingezien waarom *in casu* aan verzoekers verklaringen zoals weergegeven in de notities van het persoonlijk onderhoud een hogere bewijswaarde zou moeten worden verleend dan aan de verklaringen die hij heeft afgelegd ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken.

2.5.2. Voor het overige komt verzoeker in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het betwisten van de relevantie van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag zijn geloofwaardigheid te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.5.3. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, kan redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij bij machte is om voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven en dat hij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, volledige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten. Gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers opeenvolgende verklaringen, kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter niet anders dan vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten geloofwaardig voor te stellen. De vaststelling dat verzoeker heeft nagelaten om in Spanje een verzoek om internationale bescherming in te dienen is hierbij bijkomstig en niet determinerend zodat kritiek op dit motief dan ook niet kan leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

2.5.4. De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten in de bestreden beslissing correct als volgt: *“De door u neergelegde stukken hebben betrekking op uw identiteit/nationaliteit en verblijf in SA, elementen die op zich niet in twijfel hoeven te worden getrokken. Volledigheidshalve dient in dezer nog te worden opgemerkt dat u een paspoort neerlegt met daarin een foutieve geboortedatum, u zou dit klaargespeeld hebben door in 2013, toen u naar SA vertrok, een gekocht medisch attest neer te leggen met daarin een valse geboortedatum (CGVS p.4, 6). Een dergelijk gegeven komt uw geloofwaardigheid evenmin ten goede.”*

2.5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nog dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen – gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven – allerm minst het geval is gebleken.

2.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omdat uit een grondige analyse van de actuele situatie in Jemen blijkt dat er in zijn land van nationaliteit een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en zijn afkomst uit Jemen, zijn positie en zijn situatie in zijn land, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht. In het administratief dossier is geen reden voorhanden om dit onderdeel van de bestreden beslissing te hervormen.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.8. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan

internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. *In casu* oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend maar dat hij wel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming omdat er in Jemen actueel sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS